

HATÁRSZÉLI

POLITIKAI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL 7 ORAKOR.

Felolvas szerkesztő:
MAGYAR BALINT

Szerkesztőség: Rákóczi-ucca 3. sz. Kiadóhivatal: Teleky-ucca 5. sz.

UJSÁG

ELOFIZETÉSI ÁR

helyben hazára szállítva, vidékre postai küldvé:
Égész évre . . . . . 52 K | Negyedévre . . . . . 13 K
Félévre . . . . . 26 K | Egyes szám . . . . . 1 K.
Külföldi előfizetéseknél a postabé megterítését kérjük

Hirdetőknek díjazásból szorított. — Nyitlitter sorunkat.

A nyitlitteri és hirdetési díjak előre fizetendők.

TELEFON SZ: 37.

SZILÁNKOK.

A BÉCSI MAGYAR olyan buzgóssággal szokta feltálni a saját képére kitalált magyarországi fehérterror-híreket, mint amilyen buzgóssággal csak valamely jótékony célú előadás műkedvelői tudják feltálni a maguk ennyivalóan primitív kis fogásait. Akkor nap nem olvastuk, de bizonyosra vesszük, hogy a Szórtsey megkínzásáról milyen hallgatóit. No igen, hiszen ebben az esetben ellenkezője történt annak, amit ő feltálni szeret. Itt ugyanis az történt, hogy Magyarországból Bécsbe szökött kommunisták Bécsben törbe csalják Szórtsey István magyar földbirtokost és amiatt való haragjukban, hogy Szórtsey örvendeni mert az osztrák választások eredményének, egy kaszányában botokkal, vasdorongokkal és lakatokkal össze-vissza verték, többszöri elalulást és nagy vérvesztéset idéztek neki, formálisan halálra ítélték és már éppen a nyelvért akarták kivágni, amikor egy osztrák detektív közbelépésére a kínzást abbahagyák. Szórtseynek a kínzók parancsára énekelnie kellett volna a proletárinulót; meg kellett volna neveznie kétszáz magyar tisztet. Nem tette, mert elve ellenére volt. Tagadó szavára pár száz rugást és botlétést kapott. Ime az elvtársak, mint más ember elveinek tisztelői. Ime a magától terjedő eszme, a kommunizmus eszméje; Ime a tisztességes látók, akik a magyar kommunista rabokkal való bánásmódot kritizálják, Ime néhány, akire Gáti kollega épen olyan jogaim nélkül lehet büszke, mint Pešek referens Marcsenkö kapac tanfelügyelőjére, hogy hamarjában egyebet ne mondjunk. Amilyen megváltó szláv testvér a Marcsenkö, aki meglepő szláv testvéreit, olyan megváltó magyar a bécsi magyar, aki félholtra veri az ártatlan Szórtseyt.

FÜSTÖLGŐ HEGYEK Podkarpatszka Ruszban, avagy a „Nép tüzelei” címen világraszóló riportot lehetne írni arról, hogy miképpen pusztítja el a nép a Taracvölgynek legértékesebb fakincseit, bizonyosan azt is a Wilson-féle önrendelkezési jogának alapján. Az önrendelkezési jog csakugy dühöng Dombón és környékén. A felszabadított, de feken nem tartott nép, az istenadta nép — már mint a ruszin-ukrán-kisorozs-kacáp és Rákóczi népe ugy csinál magának legelőt az erdőből, hogy fölégti azt. Füstölnek a hegyek, ég a kincs, még vasárnap délután is dolgoznak a tüzelek. Nosza ki is küldenek azonban egy főtisztviselőt, tanítsa meg a népet arra, hogy miképpen értendő az önrendelkezési jog helyes értelemben. A kiküldött azonban még csendőreir segítségével sem tud semmire sem menni pedig Tarackraszna községben közvetlen a falu alatt lógob az erdő. A nép nem oltja el, amit meggyújtott. A nép következetes. De a kiküldöttnek is csinálni kell valamit. Hát csinál. Megakadályozza a técsői magyarok káposztavásárát, mert a káposztások a maximális árhoz még holmi fuvarköltséget is föl mertek számítani. Fuvarköltség nem dukál — mondja — ezen a dologon aztán édesdeden elringatózik, hogy ime ő mégis tett valamit. Az, hogy ő tulajdonképpen az erdők védelmére küldetett, már eszébe sem jut. Így pusztul az erdő, így valósul a népek önrendelkezését így lesz a baromnak legelő és így maradnak a técsőiek káposzta nélkül. És mindez egyszerre, egy csapásra. Megyünk, haladunk . . . hogy is mondja csak a nóta? — bodros füsttel fölfelé. Mert bizony másutt sincsen egészen rendben az — erdő.

Keresztényszociális problémák.

Írta: Dr. Fleischmann Gyula.

Korunk uralkodó eszméit és problémáit a következő négy pontban foglalhatnók össze: gazdasági, társadalmi, nemzetiségi és vallási.

Nézzük és vizsgáljuk ezeket az egész modern életünket felölelő kérdéseket a keresztényszociálizmus szempontjából és hogy milyen álláspontot foglalunk ezekkel szemben mi, — keresztényszociálisták.

A gazdasági kérdés van ma előtérben minden más probléma előtt. A munkaerő és produkció csökkenése, egész gazdasági életünk leromlása után mind erősebben döngtetik a tömegek a kapitalizmus kapuit és sürgetik a kollektív, a szociális termelést. A türelmetlenség oly nagy, hogy máról-holnapra akarják egész társadalmunkat megváltoztatni és a fanatizmussal feltöltött proletáriátust át hiszi, hogy ezen változás önmagával hozza a nyomot, a szegénység megszűnését és a jólétet.

Ha a kapitalista termelőmódnak a kollektívba való átmenete minden megrázkódtatás, a meglevő értékek elpusztítása nélkül lenne megvalósítható, akkor a keresztényszociálizmus és szociáldemokrácia között megszűnne egy lényeges ellentét.

A keresztényszociálisták azonban nem vehetik magukra a történelem előtti felelősséget, hogy a népeket a mai nyomorból egy még nagyobb, rettenetesebbe taszítsák.

A szociálizmus még nincs valóban. Azt meg kell teremteni lassu, kitartó munkával.

Először vizsgálat kell állítani az általános jólétet, a normális viszonyokat, meg kell erősödni gazdasági életünknek és azután menjünk át lassu, — vagy a viszonyokhoz képest gyorsabb — átmenettel a szociális termelésre.

A kapitalisztikus termelésre egyelőre még szükség van, nem a kapitalisták, hanem a népek érdekében.

Évtizedek, évszázadok kellettek a kapitalizmus kifejlesztéséhez, s évtizedek, évszázadok kellene a szociálizmus megvalósításához.

Jól tudják ezt a nyugat szociálistái és igazolni kezdik ezt, az orosz bolsevizmus közeledő összeomlása, az oroszországi katasztrófális állapotok.

Amikor a mai viszonyok között a kapitalista termelő mód fenntartását kívánjuk, nem akarjuk ezzel elfogadni a munkaerő, a munkás kizsákmányolását. Hanem igenis vegyen részt a kapitalizmusban a munkás is és ugy a nyereségben, mint az ellenőrzésben. Lényeges dolog azonban, hogy a közös munka ne a termelés rovására menjen, mint azt ma tapasztaljuk, — hanem a termelés fokozására.

Hódítsa meg a proletáriátust fokozatosan a kapitalizmust. — de ne rombolja szét esztelenül, megdölgödtatlenül egyszerű, amivel saját magát is tönkreteszi.

Ha ez a feladok nem lesz urrá a munkásságban, akkor államaink elpusztulnak, Európa elszegényedik és sok sok generáció, elsősorban a mostani megy tönkre.

A keresztényszociálizmus a töke és a munka harmóniáját kívánja a mai körülmények között, elsősorban a munkásság érdekében, s ebben mindenekelőtt egy erős államtalomra van szükség, amely az egyensúlyt fenn tudja tartani.

2. Ést itt átmenyünk a társadalmi problémához. A keresztényszociálisták ellene vannak mindennemű osztályuralomnak, jöjjen az felülről vagy alulról.

Az eddig elnyomott osztály ereje és öntudata sokkal nagyobb, semhogy azt le lehetne győzni, vagy elnyomni, viszont az eddig uralkodó osztályok annyira meg vannak gyöngyölve, hogy

kizárólagos uralmukat többé föntartani nem képesek.

Ha körülnézünk Európa államaiban hát azt látjuk, hogy sehol sem képes egy párt, egy osztály sokáig kormányozni. Sokáig uralom maradni. És a koalíciók uralma még aránylag a leghosszabb és legjobb.

Az egyik oldal erőfeszítése, hogy megerősödjék, — a másik oldal reakcióját vonja maga után és nem szűnik meg ez az áldatlan harc, amely rendszerint a köz rovására húódik.

A keresztényszociálisták a társadalmi erők koncentrációját akarják, ami persze ma nagyon nehéz. De valahol meg kell kezdeni és az iniciatíva a miénk. Ne történjék egyik osztály sem a mindenáron való uralomra, hanem egyezzenek meg és becsületesen respektálják egymást.

Elnémetben nagyon szép ez — mondják az ellenfeleink, — de mi viszont azt válszoljuk, hogy hiszen az egész szociálizmus is igazán elnemetben szép.

Osztályok harmoniája csak ott lehetséges, ahol osztályok vannak. Ezért azt mondjuk, hogy ahol nincs, ott meg kell teremteni őket a még szervezetlen társadalmi rétegekből, mert csak egy osztály létezése, szerveztsége föltétlenül osztályuralmat, a gyengék, szervezetlenek elnyomását, kizsákmányolását jelent.

Harmónia csak egyenlő felek közötti jöhet létre.

Egyenlőtlen erőviszonyoknál az egyik csak a másik kegyéből él.

De ahol egyenlők az osztályok, ott egyezkedjenek meg és ne pusztítsák egymást állandó harcban.

Ezen utóbbi esetre példának Csehországot hozhatjuk fel, ahol megvannak a társadalmi osztályok, amelyek között azonban annak, hogy eddig ki nem tört a nyit harc — egyedül oka a nemzetiségektől való közös félelem.

A harmónia alapfeltétele a közös erkölcsi alap és világnézet, s ezért hirdeti és ragaszkodik a keresztényszociálizmus a kereszténységhez, mint az egész európai kultúra 2000 éves létalapjához.

(Folyt. köv.)

Az Ébredők.

A „Nemzeti Ujság” nov. 13-iki számából.

Az Ungvári Közlönynek viszonzásul ajánlvá.

Az ébredő magyarokon kétszer nevettek. Először 1918. novemberében, amikor Fényes László „tengerészei” véresre verték őket, másodsor pedig 1920. november 11-én, amikor egy század m. kir. gyalogság asszisztenciájával felüggesztették az egyesület működését. Mind a kétszer ugyanazok nevettek. Mosolygásuk legszélesebben akkor terpezkedett idegen arcukra, amikor Magyarországon Károlyi volt az ur és Jászi szellemé dermesztette meg a magyarság szívét. Ébredőnek lenni guny volt és nevetés, a diadalmas fajta vicceket faragott a magyarokról, akik a valóságra ébredtek. És az ébredők mártírok lettek, a föld alá bujtak, a magyar föld alá, mely eltakarta őket, elleplezte modzultait, taktikájukat, munkájukat. Hosszu éjszaka csüggött a magyarságra: ébren csak ők virrasztottak, az ébredők, a fiatal magyarok, kiknek szívén még égett a fajszeretet halovány tüze. Ez volt az egyetlen vizgatolót fény a nagy feketeségben, a végtelen éjszakában, a retentő dermesztésben. Az Ébredők mint az apostolok jártak titkos utakon közöttük, szavaik vizgatolón hullottak a magyar lélekbe és ébren tartották a hitet, hogy egyszer még lesz föltámadás.

A magyar fajpolitika programja, a nemzetvédelem nagy gondolata ott ringott az Ébredők kezén, a szervezeten és szétállott magyar társadalmi társadalmi szervezetekben ott kezdett csatasorba állani az ő lobogójuk alatt. Aztán történt valami: az elnyomott magyarságból uralkodó, helyesebben uralkodni akaró elem lett, az Ébredő Magyarok pedig a keresztény regeneráció frontjának lelegejére kerültek. Ami támadó ösztön, forró hit, tette való készség csak izott a magyarságban, az Ébredők szervezetén keresztül öltött formát, az Ébredő Magyarok gyűlésén jelentkezett.

Az Ébredők tanácskozásain vetődtek föl nyersen, alaktalanul a magyar fajvédelmi politika kérdései, melyeket továbbított a törvényhozásba, az Ébredők Egyesülete a magyar társadalom parlamentje volt, ahol minden, de minden ott vajúdott az ifjúság forrongó szívében. A túlszokás az ifjúság túlszokás volt, de nem tudunk elitélni szót ejteni azokra akikre az ellenséges fajta valamikor bilincset és korbácsot ejtett. Ők voltak és ők maradtak a nemzet lelkiismerete, mely mindig megmozdult, ha valahol új seb fakadt. Észrevettük a magyar társadalom legfőbb sebéit is, amikor a vagonlakókra rátért a tél. Fialat lelkük meg nem tört bele az élet valóságába és forradalmi formák között akarták fedél alá juttatni azokat, akiket megillet a fedél.

Emiatt került szembe az államhatalommal, mint a miniszterelnök kijelentette. A célban egyek, csak a formákban térnek el és az egyesületet az államhatalom nem is oszlatta föl, csupán módot akar adni egy revízióra, melynek meg kell történnie, nehogy rájuk kenjék azokat a bűnököt, melyekhez semmi közük. A rendőrgyilkosság és az egyesület felállításának vélelén találkozásánál kinosabb, mennél tökéletesebben működik a külföld felé a zsidó sajtóhálozat. Az egyesület épp úgy megcáfolta, mint a miniszterelnök és nem volt senki ebben az országban magyar, aki egy pillanattal azt hitte volna, hogy az Ébredők kezére magyar vér tapad.

A mosolygás, mely még mindig rajta van az idegen arcokon: korai volt. Az Ébredők megmaradnak és meglesztulva, még nagyobb erővel folytatják a harcot a magyarságért és a keresztény gondolatért.

Zempléni levél.

Lépések a kivándorítások megnehezítéséhez.

A szlovénközi miniszterium 1920. okt. 24-én kelt 11794/1920. sz. rendeletével kiadja I. évi szerint 4-én megtartott anket határozatát, mely szerint valósággal kétségbeesett panasznak ad kifejezést a nagyszámú kivándorlások miatt. A rendelet felhívja az összes illetékes hivatalokat, hogy a legszigorúbban és legteljesebben vizsgálják és kezelik a kivándorolni szándékozó viszonyait és ügyeit. A rendelet szigorú és nagyon megnehezíti a kivándorlást, illetőleg olyan feltételeket határoz meg, melyek szerint valóságos kálváriát kell megjárnia a kivándorlóknak, míg Amerikába érkezik.

Ezen feltételek, illetőleg akadályok nagy vonásokkal vázolva, a következők:

Utlevelet nem kaphat, aki nem tud írni-olvasni, aki gyöngelmeji, bolond, vagy olyan betegsége esetleg testi hibája van, mely gátolja ja a munkában, vagy munkaképtelenné teszi, aki ré-

szeges, utonálló, hivatásos koldus, tuberkulotikus, vér- és borbajjal, büntetett előéletűek, bírósági eljárás alatt állók, élélték, fegyencek, anyák és általában szülők, kik 16 éven aluli gyermekeket hagyának hátra, minden gondozás és gyámság nélkül, teherben lévő anyák, szerződésileg munkára, vagy egyéb hivatalra lekötött egyének, míg a szerződés le nem jár, akiknek nincs hozzátartozójuk Amerikában, vagy ezekről nyilatkozat — ugynevezett amerikai papír — mely szerint állást és ellátást biztosítanak a kivándorlóknak és jót állanak ellátásukról, ha munkaképtelenné válnak, vagy hasonló szerencsétlenség éri őket. Az utiköltség fedezéséhez minimum 15000 korona szükséges s emellett be kell bizonyítani, hogy Amerika melyik részére utazik, milyen vállalathoz vagy munkaadóhoz. A kihajóztatások legkevesebb 25 dollárral kell rendelkeznie, mert különben visszazsúppolják az illetőt. Kiskoru kivándorlóknak a gyám beleegyezésén kívül még az árvászek jóváhagyása is szükséges. A kérvénnyel egyidejűleg egy kérdőív is beadandó két példányban, melyben a kivándorló összes személyi adatain kívül meg arra is meg kell felelni, illetőleg azt is kell bizonyítani, hogy milyen nevű hajóval mikor indul és hogy ezen hajón van-e hely biztosítva számára. Ugyancsak a kérvényhez csatolandó egy orvosi bizonyítvány, mely szerint a kivándorló egészséges, munkaképes és mindennemű ragályos betegségtől ment. Katonakötelesek, 17-23 évesek csak katonai felsőbbhatóság engedélyével, vagy teljes katonai szolgálatra való alkalmatlanság esetén nyelhetnek utlevelet. Végül ők intik a közönséget, hogy ne üljön fel az ágenseknek és különféle agitációknak, mert ezek legtöbb esetben tévutra, esetleg szerencsétlenséghez vezetnek. Az adóhátralékosokat fizetésre kényszerítik, sőt a pénzügyigazgatóságánál kauciót követelnek egyidejűleg a vagyondeviszálva kapcsolatban is.

Aki mindezt végigcsinálja, talán így meg is értett az üdvösségre.

Tudvalevő, hogy az utlevél iránti kérvények megírásához elsősorban keresztlevélre van szükség, hogy férfiaknál megállapítsák, vajjon katonakötelese-e vagy sem, nőknél, hogy nagykoru-e, vagy kiskoru. Ezzel kapcsolatban történt Budkovcén, hogy egy asszony kislányával együtt Amerikába szándékozván utazni férjéhez, megjelent a jegyzői irodában. Persze a jegyző keresztlevelet kért. Az asszonynak schogysem tejszett a dolog, de némi okoskodás után mégis elment a plébánoshoz kikérni keresztlevelét. Kis idő múlva líhegve, de méltatlankodva beront a jegyzői irodába, hogy a plébános ur nem akarja kiadni. Ugyan miért? Hát mert kétévi rokovinával tartozott. "Hja, aki Amerikába akar menni, az ne vigye magával a rokovinát, mert az a pap dukanciája!" — mondá a jegyző. A asszonyka nagyon kikelt magából. Sok óbegátás után ismét elment s egy óra múlva valami szomorúan — ragyogó ábrázattal mégis elhozta a keresztlevelet. Így hát mindenki megkapta a magáét; az asszony az utlevelet, a plébános a rokovináját. De ez csak egy eset a többi között. A miniszteri rendelet egy kis fáradságot és költséget szerez a kivándorlóknak, de mikor gyártották, talán nem is gondoltak arra, hogy ezzel — legalább is részben — biztosították a rokovinát.

A pályátvesztett csendőr.

A mátyóveczi járás egyik felső kis községében történt, hogy Máris asszonyhoz belátoga-

tott egy cigányasszony, hogy cigánymódra kikolduljon valamit. Máris asszony — mosás után — ruhatergetéssel volt elfoglalva, nem nagyon ügyelt a cigányra, sőt szűta, amiért olyan élet-erős és kéregetni jár. Aztán mégis bement a konyhába, hogy a friss turóblól hozzon egy darabot. Igen ám, de a cigányasszony azalatt kerekelt odoit s vele együtt egy otthon szőtt, körülbelül 20 m. hosszú házi vászon. Máris sirva fakadt és rohant a csendőrökhoz. Elmesélte az őrmesternek az esetet, aki megkérdezte, hogy megismerné-e a cigányasszonyt. — Hát persze — volt a válasz. Aztán elmentek a cigányasszonyhoz. A csendőrőrmester előadta a történetet és megkérdezte, hogy hol a vászon. A cigányasszony így felelt: „Őrmester ur, itt vákújak meg, hogyhá láttam a Máris asszonyt vásznát”. Az őrmester bölcsen csak ennyit mondott: „No lássa, hát mit keres ennél a cigányasszonynál, mikor mondja, hogy nem is látta”, és azzal sarkon fordult, gondolván, hogy ő II. bölcs Salamon, az azonban nem jutott észébe, hogy pályát tévesztett, amikor csendőr lett.

Rumkiosztás.

Megkétsé bár, de fogva nem megérkezett a rum, az ugynevezett aratási rum. Aratások nem volt, mert nem volt. És a zempléni parasztnak azt csak várták, mint a messiást. Mivel — „Munka után edes a pihenés” — aratás után még edesebb a rum. Az egyes községekben az obcni vjbor (biró, hitesek, kisbiró stb. stb.) a teljhatalmu paraszt diktátorok vették át a szót és a rumot. Először is néhány litert előntöttek maguknak — a község nagyjai és eszei, persze a torokbka. Mikor aztán tökké részegedtek, megkezdődött a kiosztás. Csapra vették a hordókat, stamperlijét koronájával adogatták, a módosabbnak (ivászat szempontjából) vedderrel mérték, szóval folyt a rum. Mikor pedig egyik községben a jegyzőné elment, hogy neki is adjanak egy-két litert, a falu leghangosabb lumenje megveregette a jegyzőné vállát és odapenderítette, csak amugy foghegyről, hogyhát ha az ő felesége nem kap, akkor bizony a jegyzőné asszony se' kap. Hát ez helyes is, mert köztársaság, egyenlőség és testvériség van. Hanem hát a jegyzőné ugyan-csak hamar otthagya ezeket a testvéreket, mert sehogy sem bírt egyenlő lenni ezekkel a köztársasági nagy kapacitásokkal, akik disznók módjára hemperegtek a földön és magukat az állam büszkeségeinek vélik. Vajjon ki lehet a hibás? A hatóságok-e vagy ezek a diszpolgárok? ...

— Az égeri József császár szobrot a legionisták lerombolták. A német lakosság elkése-redése óriási. A német képviselők a kisebbségi jog megsértéséért a legmesszebbmenő elgétéit követelik. A József szobornak legionáriusok által történt megcsontítása és ledöntése folytán Égerben véres összeütközések voltak. A városi tanács a szobornak államköltségén való visszaszállítását követelte. Az izgatott német tömeg a cseh iskolát szíjjel rombolta és a mulatságról hazajövő cseh lányok haját levágta. Katonák újból megakarták kísérnelni a szobor további lerombolását, de csendőrök megakadályozták. Állandó tüntetés a szobor körül, a katonazenét kényszerítették a Wacht am Rein járszására. A szobrot barrikadiorozták és pántokkal látják el. Nagy a csendőr-készlettség.

Kassa.

Láttam a várost, amely egy pillanattal sem tud a történelem áruója lenni.

Láttam a várost, amely soha sem lesz áruója a nagy tudománynak, a christianizmusnak sem.

Láttam a várost, amelyben minden némen cél iránt kettőzött, de némelyik iránt talán tiszteres a régi buzgalom.

Láttam Kassát, egy keresztényszocialista diákifjúsági előadásán láttam meg és ott meilűtek fel bennem a Dóm és a Rákóczi fejedelem sirja közelében sok fájó gond mellett a kifejezetten biztató gondolatok is. Szépen, sorban, egymásután jöttek, amint egy-egy jelenet, egy-egy színes kép behült a szemembe. Az ifju szereplőkön át láttam meg és láttuk meg az ő, öreg Kassa változatlanágát. Amikor Kerekes Lujzika megjelent előtűnk megkönyeztető, mert boldogságra emlékeztető szép magyar ruhában, s amikor Petőfi nevével hozta fel csengő szavú ajka: eszünkbe juttat nagy álmódónknak, néhai felejthetetlen Andor Józsefünknek mindhaláláig kívánt és csak most, halál után teljesült az a kívánsága, hogy Kassán, Pozsonyban és Kolozsvárott egészen magyarok, tehát ruhában is magyarok legyenek a magyar nők, leányok és asszonyok. Visszafojtott keserves keserűségek ráztak meg bennünket a keresztény magyar diákelnöknek, ifj. Urr Györgynek szavala közben. Uj

krónikák vésődtek szívünkbe, szent iniciálék, mint csodás hangjegyek íródtak az előadott versből bus tárogtós lelkünk fehér lapjaira, egy második fehér lóról hallottunk krónikát és amig halgtattuk, Párisnak szólott könnyes szemünk emlékeztetése.

Az öreg Kassa nem fog a mult árulója lenni. Az őnmaga ellen vétett vétkéért folyósen és olykép vezekel, hogy azokat lerázza magáról. Egy szerencsétlen materialista kor iszapjaként rakódtak rá bizonyos őnmaga ellen való vétkék; vérről vegyes könnyek mossák azokat most róla és a megisztulási folyamatait azok a keresztény szocialista diákokhoz hasonló és tettekben nyilvánuló ifju keresztény és magyar nemzeti felbuzdulások, amikben oly boldogan és olyan gyakran gyönyörködnieiünk, mióta még hüvösebben stívít a szél Késmárk feletti, s amioa az a nagy támadó érte Magyarországon szent István keresztjét. A magyar genius másokban is él Rákóczy városában, nemcsak a keresztény ifjúságban, de nincsen abban semmi csodálatos, hogyha ezek ben lobbant fel leginkább. A megelőző évtizedekben az ifjúság valóban ideálattalanná lett, mert a materializmus színes kis ablakán látta meg a világ dolgait és csak annak vöröses színű világításában mutatták azt neki és a szabadkőműves magyarzatokban. Nem csoda, hogy ennek a nevelésnek káros nyomai megmaradtak és nem csoda az sem, hogy a károk ott jönnék legelőbb helyre, ahol a korábbi keresztény neve-

lés következtében mégis megmaradtak a tisztább eszméknek legalább gyökerei. Ezek hajtának most ki, ezek vonják ifju zöld reményben vén Kassa városát. A megmaradt, a sorscsapásokat megbirt erős tölgyek körül kisebb csemeték nőnek fel, de ugyanabból a fajtából. Sirhanatos temetőik felett, könnyektől és vértől megdagadt folyók bus partján a reménység és az élet együtt énekel a Dóm városán an.

E város nem lett árulója a történetnek, a magyar nemzeti érzésnek s a „nagy tudomány-nak”, a christianizmusnak — mondottuk és mondjuk ismételen. Kassa nemes önmérséklettel és okossággal uralkodik önmagán és olvassa ki tenni-valóit az uj csillagokból. Kassa a célok megvalósításának módjait már nem találgatja, a szükséges tudást már nemcsak kapkodja, mint Gedeon szonjas katonái kapkodták tenyerükkel a vizet. Kassa elmerült a tanulásban és a gondolkozásban. Kassa könnyedén merül elő a nemzeti érzésből és a keresztény hit mélységeiből az új erő és új lételek az új szocialis életbe való belekapcsolódásba is.

Ha Kassán dobog a szívünk — és ott dobog — akkor egészséges helyről lüktet fel hozánk az a vér, amely nemzeti érzésünket hajlja és keresztény szocializmusunk szíveit életi. Ezzel a gondolattal jöttem haza Töletek, ezzel a gondolattal gondolok Rátok, derék, munkás öreg város, — öreg városban lelkesedéstől kipirult arcu munkás Testvéreim!

UJDONSÁGOK.

Az újságok drágulása.

A nyomdaipari béremelések, az állam által kiírt liszttiltékek, mely minden munkás után napi egy koronát tesznek ki, a 150 százalékos portóemelések, a villany árának és a nyersanyagok árának kapcsolatos drágulása folytán kénytelenek az ungvári újságkiadó vállalatok újabb terhek egy részét olyképp fedezni, hogy e hó 15-től kezdődően az újságok példányszámainak árárt egyöntetűen 1 K-ban állapították meg. Lapunk egyes számának ára eszerint a megállapítás szerint a mai naptól szintén 1 korona. Egész évre 52 koronát.

Lipták József gubámester, köztisztviselőben álló polgártársunk nov. 16-án, 73 éves korában Ungváron elhunyt. Hosszu éveken át volt az ungvári hegyközség és az Ungvári Ipar-terület alelnöke. Élénk részt vett a politikai és társadalmi mozgalmakban s tagja volt évtizedeken át a törvényhatósági bizottságnak s a városi képviselőtestületnek. Temetése 17-én d. u. fél 4 órakor volt.

Özv. Bangha Istvánné dr.-né november 12-én reggel Nyírában elhunyt. A megboldogultban P. Bangha Béla S. J. és Bangha Imre magyar tűzértörzskari őrnagy edásanyjukat gyászolják.

Csicseri Csicsery Géza huszárezredes meghalt. Az elhunytat fivéré, csicseri Csicsery Zsigmond nyug. testőr-tábornok és kiterjedt rokonsága gyászolja.

Bochler Mihály, a kolozsvári tudományegyetem jogtanára, mint Szegedről jelentik, meghalt.

— **Szántó István hazajött.** F. hó 16-án este érkezett haza három hónapi lengyel fogságból Szántó István helybeli tekintélyes kereskedő, kit még augusztusban fogtak el Sztříben, mint cseh-szlovák kémét. E gyanúsítás természetes alaptalanságát csak hosszú hónapok mulva sikerült bizonyítani, mely után nagy nehezen visszanyerte szabadságát.

— **Táncmulatság.** A nyomdászok és vasasok f. hó 27-én, szombaton este a Koronaszálló nagytermében „Eleven Újság”-gal egybekötött táncmulatságot rendeznek.

— **Az utolsó védőbeszéd a népbiztos-pörben.** A népbiztosok bünperce nov. 12-én a tárgyalás nyolcvanhatodik napján az utolsó védőbeszédet a vád képviselőjének, majd a vádlotaknak felszólalásai után véget ért.

Barna Miklós csicseri gör. kath. lelkész temetését jelentették a szerdán reggel 9 órakor felbúgó harangok. Egy fiatalon elhunyt pap első lt. lelke nyugalmáért, mutatiak be szent misét a püspöki templomban. Életének 30-ik évében, rövid, bár magasztas földi pályát végzett jó lelkű, figyelmes, gondos férj és apát siratót el az édes anyja, a gyászos feleség, a két kis apró gyermek, testvér, a rokonok, az oltár testvérek és a jóbarátok serege. Sok reményt, sok jóságos buzgalmat, hanem egyuttal sok szenvedést takart el a koporsó fedele, amely koporsó felett olyan földi éltel-felédtetőn hangzott a kispapok gyönyörű, szívet-lelket megkapó halotti éneke. Barna Miklóst 1914-ben szentelté áldozó pappá megyés püspöke, de már előbb mint végzeti papnövendék két évig volt a püspöki aula udvari papja. Mint föl-szentelt pap, a Csicsery hívek lelkészé lett, de betegsége már négy év óta megakadályozta abban, hogy fiatal lelkének buzgóságát tettel áradozhassa ki. Ifjú feleségének Petrik Mária és általában az egész Petrik családnak minden gondos árádozása, hogy őt az életnek megtartsák, hiába volt. Elhunyt egy nappal előbb, mielőtt 30-ik életét is betölthette volna. A fiatal pap példaképet temették el Barna Miklósnak. Az Úr legyen az ő jutalma és sok szenvedése után örök boldogsága!

— **A becsületes megtaláló.** E napokban d. u. 2 órási vonattal kimentem, Homokra, ahonnan 5 órási vonattal vissza jöttem Ungvárra. A vonaton észre vettem, hogy a tárcám a pénzzel együtt — eltűnt Kerestem, kutattam s minden zsebemet kiforgattam, de hasztalan, a tárcám — amelyben mindegy 1500 korona volt — elveszett. Fogtam hát magamat s azonnal vissza mentem Homokra az állomásra, mert tudtam, hogy a pénzem ott veszett el jegyváltás közben. S hála a jó Istennek nem csalódtam, mert Muna János homoki pályabr. azonnal vissza adta a pénzemét hiánytalanul a pénztárcával együtt. Muha a tárcám az udvaron lelte a helyettes őrtel együtt s a benne levő névjegyről megtudta hogy az enyém Megérdemlik mindaketten, hogy a becsületességükért a nagyközönség is vegyen tudomást. *Moncsák Gyula.*

— **Megszüntették az ungvári faiskolát.** A kaszárnyák mögötti tisztviselői lakásokat a helybeli tanítóképezdeknek a magyar kormány által átengedett földet építették. A kormány most a tanítóképezdek s szomszédságban lévő állami faiskola területével kárpótolta, úgy, hogy ezen rendelkezés szerint a faiskola meg fog szűnni. Miután a gyümölcsfajok ennek a vidéknek egyik legfőbb termelési ága, elvárjuk a kormányozságtól, hogy Ungváron egy új faiskolát létesít, mert nemcsak gyümölcsfajoknak termesztése és a vérteti elleni küzdelem másként el sem képzelhető.

— **A leleplezett lisztcsempész.** A H. U. legutóbbi számban ilyen cím alatt megjelent cikk utolsó bekezdése felcserélésre adhat alkalmat s azért kijelentem, hogy a mondottakban nem a rendőrséget értettem. Éppen a rendőrségnek,

Terray rendőrkapitányának gyors intézkedése tette lehetővé, hogy Schaffer a hihetetlen csalafintasággal és ügyességgel működő lisztcsempész végre lelepleztessék. *Kubovicsk Andor.*

— **Betörés.** Lefkovic Herman páloői kormasrósnál november 12-ikére virradóra az udvarfelőli ablakot benyomta, 5–6 tagból álló cigány betörőbanda garázdálkodott. — Az esti órákban behuzódtak a gazok a csürbe, s megvárták a hajnali 2 órát, míg a főnőkből a legények hazatértek. Mikor minden elcsendesült, betörték Lefkovicshoz, ki, bár első felszólításra minden készpénzt, mintegy 8,000 koronát rögtön átadott, mégis botul használt méteres vasrudakkal ütötték, míg elterült. Ugyanígy teletk gyermekágyas, ágyban fekvő feleségével, kit vérbefagyva hagytak ágyában. A kis gyermeket pedig a falhoz vágták. E rémséget az asszony adja elő azzal, hogy a kisgyermek — csodálatosan — a plafonról a bölcsoibe esett vissza. A gyermeknek — bámulatos — komolyabb baja nincsen. A rablók ezután hozzáláttak a dézsmálásához. Elvittek 8,000 korona készpénzen kívül 30–40,000 korona értékű féményműt. Az illokat megitták vagy elvitték. A gazok, az éj fekete leple alatt, odébb álltak. Az áldozatok sulyos sérüléseikkel élet-halál közt vannak. A nyomozás folyik.

— **A Kath. Legényegylet és Kőr termet cseh hivatalnokoknak berendezendő lakások céljaira f. hó 13-iki kelettel lefoglalták.** A Kath. Legényegylet elnöksége az intézkedés ellen azon a címen fellebegett, hogy a Kath. Legényegylet az ungvári ker. társadalomnak 32 év óta egyedüli találkozó helye és amíg más, alig egy-két éves egyesületek és szervezetek számára a hatóság maga rekvirál helyiségeket, addig a 32 év óta az egész városnak mindenkorai elismerésével működő Kath. Legényegylettől a sajátját akarják elvenni. A meghagyott kis' terem nem elegendi ki a Legényegylet igényeit, mert abba a másik teremből átszállítani parancsolt butoradarabok sem férnek el. Ugyanígy felebbez a Kath. Kőr is.

— **Prágában közzétették a katonai egyezményt.** Prágai távirat jelenti, hogy a cseh kormány a jugoszláv kormánnyal egyetértően nyilvánosságra hozta a két állam közt ez év aug. 13-án kötött katonai egyezményt. A szerződés szövege a következő: 1. Arra az esetre, ha Magyarország provokátlanul megtámadná a két szerződő fél egyikét, a másik kötelezi magát, hogy e konvenció második szakaszában megállapított megegyezésnek megfelelően, a megtámadott fél védelmében részt vesz. 2. A cseh-szlovák köztársaság a szerb-horvát-szlovén királyság illetékes szakközeivel kölcsönös egyetértésben megállapítja az e konvenció végrehajtására szükséges intézkedéseket. 3. A két szerződő fél egyike sem köthet a másik előzetes értesítése nélkül más szövetséget semmiféle más hatalommal. 4. Az egyezmény két évre szól és hatálya a ratifikálási okmányok kicserélésének napjától kezdődik. E határidő letelte után a két szerződő fél bármelyike felmondhatja az egyezményt, amely a fölmondástól számítva még hat hónapon át hatályban marad. 5. Ez az egyezmény a népszövetségnek tudomására adandó. 6. Az egyezmény ratifikáltatik és a ratifikálási okmányok Belgrádban mielőbb kicserélendők. Aláírás: Benes, Nincsis.

— **Az állami alkalmazottak fizetésrendezése** Prágából jelenti a R. M. H.-nak: Az állami alkalmazottak tegnapi megtartott plenáris ülésén határozati javaslatot fogadtak el, amely szerint a kormány javaslatát csak ideiglenesen s csupán az állam nehézz pénzügyi helyzetére való tekintettel fogadták el. Ehhez a német áll. alkalmazottak is hozzájárultak. A gyűlés kétharmadrészenének akaratára szerint küldöttség kereste föl a miniszterelnököt, hogy ezt a határozatot értésére adják. A miniszterelnök kijelentette, hogy a kormány mai terveze szerint az inszégsegélyt már dec. elsején folyósítani fogja.

— **Az Alt. Fogyaszt. Szövetkezet értesítési.** A Ker. Szoc. Párt által megindított búza-beszerezés iránti utánpótlás, dacára a nagy fáradságnak és sok lépésnek, eredményre nem vezetett, így tehát kérjük mindazokat, a kik előleget fizettek be, sziveskedjenek a nyugtát beszerzésük mellett az összegeket irrodánkban felvenni. Költségeik minden 100 K után 2 K lesz levonva a befizetett előlegből. — E heten hatósági lisztből fejenként egy és fél kg-ot osztunk ki a tagjainknak. — Házilag ovasztott garantált tiszta disznózsír, valamint mindenféle hidegfelvágtak kaphatók — Nagy választék van gyermek cipőkben, továbbá téli filcz-cipőkben. *Alt. Fogyasztási Értékesítő és Hitelszövetkezet.*

— **A nunciás üdvözlése.** A P. Galléri Bonaventura O. S. M. főszervekesztésében megjelent „Katolikus Élet” tendületes, meleg magyar és olasz köszöntéssel üdvözölte Schippa Lőrinc érseket, a magyarországi apostoli nunciust. Az üdvözlő cikk így szól: „Évszázadok jöttek és mentek, a mióta Rorario hazánk utolsó nunciusa

— **Távozás.** A „Prager Tagblatt” szerint Paris francia tábornok, Podkarpadska Rus eddigi katonai parancsnokát *Snejdarek* tábornok, Prága eddigi városparancsnoka váltja fel.

— **Az UAC.** vasárnap folyó hó 21-én tartja második zenéstea délutánját 6 órai kezdettel a Club helyiségben (Legény-egyesület), melyre a vezetőség a tagokat és hozzá tartozóit ezuton is meghívja.

— **Az ungvári el. iskolákat** a vörheny járvány miatt f. hó 29-éig bezárták.

— **Gyász hírek.** Papp Ernőné szül. Sájghy Vilma f. hó 12-én, életének 31-ik évében hosszas, anyagi türelemmel viselt szenvedés után elhalálozott. A kedves fiatalasszony két kis árva hagyott hátra. Mint a Kath. Legényegylet műkedvelői gardájának egyik agilis és tehetséges tagja pár év előtt sok sikert aratott. Boldog leánykor és rövid házasság után költözött el szeretteitől, akik között különösen édes anyja siratja őt vigasztalhatlanul.

Vályi Bertalan csizmadia iparos polgártársunk ugyancsak nov. 12-én 44 éves korában szívizéhhűdéssel következtében váratlanul elhunyt. F. hó 14-én temették el nagy részvét mellett.

Özv. *Jakab* Jánosné szül. Petrik Mária 68 éves korában hosszas szenvedés után városunkban f. hó 17-én elhalálozott. Az elhunytban Petrik Jenő lehozói gk. esp. lelkész testvérét gyászolja.

elhagyta 1539-ben a budai nunciaturát. Azóta sok vész szakadt ránk, históriánk lapjai tele vannak édesbús eseményekkel. Voltak barátaink, még inkább ellenségeink, aki ma mellettünk volt, holnap ellenünk támadt. De mindig volt egy pártfogónk, bajainkban segítőnk, aki soha el nem hagyott: a római Szentcsék. Magyarország ma romokban hever, darabokra van szakítva: a sziveket fájdalom égeti, lelkiünket kétség szorongatja. Szorongatásaink közepette azonban bizalommal nézünk fel a világ egyetlen pártatlan erkölcsi hatalmára, Krisztus helytartójára, akitől ösztönzést, tanácsot és segítséget várunk, hogy újra Kelet bástyája legyen a megújított Regnum Marianum. Ezért fiúi hódolattal és szeretettel köszöntjük magyar földön a Szentatya követét, Schioppa Lőrinc érseket, Magyarország apostoli nunciust. — Itt jegyezzük fel Schioppa nunciustnak a magyar kath. naggyűlésen mondott szavait, amelyek a következésképpen hangzottak: „A magyar nép nem legyőzött nép. Elvettek tőletek mindent, el az élet forrását de megmaradt a ti hitetek. Ezt senki el nem rabolhatja. Ez tett benneteket nagyvá a multban, ez erősít meg a jelen válságos óráiban. Szent atyánk azt üzeni nektek, hogy ne legyen urrá lelketeken a fájdalom. Ne kösse guszba tetterőketek a balsors. Az Urban lássátok a ti megváltástokat. Ügyetek jobb fordulat készítését elő érnyes élettet, önzetlen felebaráti szeretettel. — Szüntessek meg minden széthuzást, amely az egységet fenyegeti, senki se akarja saját egyéni szándékát érvényesíteni azzal a legfelsőbb tervvel szemben, amelyet szabad elhatározással választott és fogadott el a többség az eljárás zsinórmértékétől. Tiporjátok le magatokban minden szenvedélyt, mely kikérdi az öszetartást. A Szent Atya szótánakán hű megtartása meg hozza nektek a békét, a boldogulást és azt a nagyságot, a melyet óhajtok és a melyet meg is érdemeltek.

— **Megszökött sikkasztó tanfelügyelő.** Marcsenkő, szolvyai tanfelügyelő, a Pesek kedvenc embere, kit a Kárpáti Futár félfélvvel ezelőtt lopással és okirathamisítással vádolt meg, anélkül, hogy a kormányzó-ság tanügyi osztálya a vád beigazolása után állásától elmozdította volna, tanfőnöknek 150,000 korona fizetési előlegét elsikkasztva, Galiciába szökött. Marcsenkő, mint véres-szájú kacap, halálos ellensége volt kerülete benszülőit ruszin és magyar tanító-ságának Állandóan üldözte őket, úgy, hogy számtalan feljelentés ment ellene a Pesek kormányzósági tanfelügyelő hivatalához. Így történt aztán, hogy az elbizakodott, minden erkölcsi alapot nélkülöző tanfelügyelő hatalmi mániájának oly sok becsületes ruszin tanító-család áldozatul esett. Mikor e feljelentések beérkeztek a Pesek hivatalába. Marcsenkő tudomást szerezve róla, biciklin járta sorra tanítóit és egy néki bizalmat szavazó jegyzőkönyv aláírására kényszerítette őket. Ez a jegyzőkönyv még ma is látható Pesek kormányzósági tanfelügyelő hivatalos helyiségében. — A magáról megfeledezett, minden intelligencia és erkölcs nélkül való tanfelügyelő esete élénken követeli, hogy a tanügyi viszonyok konszolidálására több gond fordítassék.

— **Szombaton ratifikálták a magyar békét.** A magyar nemzetgyűlésnek gyászulése volt szombaton. Ratifikálták a trianoi békét. Huszár Károly, mint a külügyi bizottság előadója a kényszerhelyzet nyomása alatt javasolta a ratifikáció elfogadását. Beszédét a következő szavakkal — amelyeket a Ház állva hallgatott végig — fejezte be: „Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában, hiszek egy isteni örök igazságban, hiszek Magyarország föltámadásában...” Szavazásra kerülő a sor, a terebren halálos csend uralkodott, a képviselők sem ígert, sem neimet nem mondtak. Majd az összes képviselők fölállottak s könyes szemekkel elénekelték a Szózatot. Ugyanez ülésen gróf Teleki miniszterelnök kijelentette, hogy mindenért vállalja a felelősséget s ezért kérte, hogy helyezze a Ház vád alá. Azonban a Ház ezt nem fogadta el. Pallavicini órgróf indítványára elhatározták, hogyja nemzeti gyász jeléül az összes középületeken tekete zászló fog lengeni

A ratifikáció után a Teleki kormány lemondott, azonban a lemondást a kormányzó — a rend biztosítása érdekében — nem fogadta el.

SZÍNHÁZ.

Nagy sikert ért operettek kipróbált s hatást keltett jeleneteinek darabba gyűjtése a *Marsca katonája*. A szinpad bár csupa mozgalom, nyüzsgés, a cselekvény menete mégis lassu.

Kipróbált hatásu, biztos sikerű alakok kedélyesen élék a krinolin idejéből vett valószínűségeiket. Szellemességük a fordító ötletségéből ered. Szellemességük: Balázs Rózi volt, katonája: Sáfár Sándor. Balázs Rózi inkább a testével kívánt hatni, a művészi sikert ez alkalommal igen kevésbé ambicionálta. S ez eredményezte, hogy a zsúfolt ház kritikája a férfiak részéről ebben a két szóban süriódott: ilyen vas nő, vagy: ilyen stram tyuk. A nők részéről: jaj de guszta, más esetben: jaj de cukli.

A szőlmolnár három leánya közül Kovács Lili volt a legbájosabb. Sikeréből azonban sokat levont ugrifülés játéka, röghöz kötött tánca. Az énekéről nem is szólvá. A művészi ambíció ő nála is mindinkább törpül. Réthy Margit játéka őt jellemzően lelkiismeretes, bár hiányzott abból az alakot oly rokonszenvenessé tévő magyarázhatatlan báj. Magyartalan kiejtése erősen kirívó. Sáfár Sándor alakított képességét meghaladta kettős természetű szerepe. Éneke kevésbé bensőséges. Kun Dezső, Porényi Kálmán, Z. Egyed Margit a darab szellemességének ötletes szinpadra vivői. Mindvégig dicséretreméltóan kedvességgel és fűgességgel játszották szerepeiket.

Kameliás hölgy a mindenkori drámai hősnő erőpróba darabja ment híffőn. Fekete Irén kitűnő elképzelésében a „Kameliás hölgy” új színt és formát kapott, bár — s ez egy kissé talán furcsán is hangzik — túlságosan egészséges egy halált magában hordozó nő alakjának interpretálására. Zilahy János alakítása művészi készséggel kidolgozott drámai produkció.

A népek mindmáig változatosan sikerű öröme a *Pi langó főhadnagy* a keddi előadás alkalmával kacagó sikert ért el. Horváth Kálmán, a Csolláe Manó pompásan formázott, száz tréfával cícomázott alakjában, az ő hallatlanul józú alakításával ismét sikert ért el nagyban és kicsiben. De szükség is volt Horváth Kálmán pompás játékára, mert a többi szereplő, különösen Pogány Klári az előadást végérvényesen a „Keringő szerelem” sikere mellé sorozta volna, kinek játéka színtelen, éneke a szokottnál is gyöngébb, sőt egyetlen erőssége, a tánca is kelletlen volt s így nemcsak a maga siera tette lehetetlené, de partnereit is, s ez utóbbi nagyobb hiba. Még néhány hasonló eset, s eddig elért egyetlen eredményét: a közönség rokonszenvét is elveszti. Sáfár Sándor elegáns megjelenése, közvetlen modoru játéka menteni igyekezett a reá eső részt. Réthy Margit játéka nem ütötte meg a magaállította mértéket Kun Dezső alakítása elismerésre méltó. Zilahy János, Kőműves Sándor szerepekben jellegzetes katona-alakok voltak.

A *Kornevillai harang* felújítása felház előtt talált tökéletes előismerésre. Balázs Rózi kettős szerepében, bőven juttatott a szükséges szatirából a grófnő alakjába. Réthy Margit kis szerepét igyekezett jelentőse fokozni. Horváth Kálmán alakításába bőven juttatott sokoldalú képességeiből. Sáfár Sándor érzelmes szerepekre hasonlított alkalmasabb, mint humoros alakításra. Zilahy János erősen osztozott az operette együttes sikerében. Kőműves Sándor mindvégig a humor szolgálatában állott.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS.

Mindazoknak, akik felejthetlen jó térjem temetésén résztvevően megjelentek és ezzel fájdalomukat enyhítették, ez uton is hálás köszönetet nyilvánítok.

Ungvár, 1920. nov. 18.

Özv. LIPTÁK JÓZSEFNÉ.

Pályázat tanítói állásra.

A felsőremetevagyári (Hamra) róm. kath. kántortanítói állásra pályázat hirdettetik.

Tanítási nyelv: szlovák.

A pályázatra vonatkozólag közelebbi felvilágosítást levélben vagy személyesen adunk.

Pályázhatnak nők is, ha elegendő jártassággal bírnak az orgonálásban.

Pályázati határidő 1920. dec. 10.

Felsőremetevagyár (Hamra) 1920. nov. 18.

Iskolaszék.

Honvéd utca 8 számú ház

eladó.

Tudakozódní: Dobrovzsky Józsefnél, Kapos-u.

PÁLYÁZAT.

A Hanajna fűrészművek és faipari társaság Michalovec keres hanajnai fűrésztelepeén felállított és állami ellenőrzés alatt álló elemi iskolája részére okl. tanfőnököt, aki a tót nyelven kívül a magyar nyelvet is bírja.

Járandóságok: A tanfelügyelőség által megállapított fix fizetés, természetbeni lakás, fűtés és villanyvilágítás.

Ezen állás azonnal, legkésőbb nov. végéig betöltendő; esetleges előzetes jelentkezés kéréit fenti gyűrűzem vezető-ségnel Hanajna, ahova az írásbeli pályázatok is beküldendők.

„Hanajna“ fűrészművek és faipari társaság.

Békebeli, száraz keményfából készített

háló- és ebédlő-
szobaberendezések jutányos árban
Kelemen István asztalosnál
Vargason-utca 18. szám alatt kaphatók.

6401/1920 szám.

Tölgy hányafa és nyírfa-kocsirudak eladása

Az ungvári állami erdőigazgatóság Podkár-pátszka Rusban nyilvános árverés útján eladja az ungvári erdőgazdálkodás kerületéhez tartozó, — az ungvári vasuti állomástól 5 km-nyi távolságra fekvő „Cikere” nevű erdőrészen az 1920 gazdasági évben gyérités útján kitermelt:

37 rakat 1-5 m. h. tölgy hányafát	765	2	„	„	„
320	3-20	„	„	„	„
91	4	„	„	„	„
96 darab 5-10	„	„	„	„	„

és továbbá ajánlat útján loco vasuti állomásokon és pedig:

Kamenica vasuti állomáson	1428	db	nyírfa	kocsirudak
Dubritales	4300	„	„	„
Malá-Berezna	600	„	„	„
Yelka-Berezna	2000	„	„	„
Koszezlina	400	„	„	„

A nyírfa kocsirudakra a szabályszerűen kiállított ajánlatok legkésőbb 1920 évi december hó 14-én déli 12 óráig nyújtandók be az ungvári állami erdőigazgatóságnál Podkár-pátszka Rusban

A bányafára a nyilvános árverés 1920 évi december hó 13-án d. e. 9 órakor a helyszínen, Cikere erdőrészen fog megtartatni. Ungvárt, 1920 évi november hó 18-án.

Az ungvári állami erdőigazgatóság.

BANGHA PÁTER

IMAKÖNYVE

CSINOS KIVITELBEN

50 koronáért

lapunk kiadóhivatalában megrendelhető.

Bélyegzőket, peesétnyomókat

minden kivitelben a leg-

rövidebb idő alatt készit

Spire Sándor bélyegzőgyára Uzhorod (Fehérhajó épületben).